

СТАНОВИЩЕ

от проф. д.ф.н. Васил Проданов

на конкурс за академичната длъжност „доцент“ по професионално направление
3.1.Социология, антропология и науки за културата (Обществознание на страните от
Източна Азия), обявен в ДВ, бр. 14/19.02.2016 г.

Със заповед на ректора на СУ „Свети Климент Охридски“ № РД 38-152/18.03.2016 г. и видоизменена заповед на Ректора на СУ „Св. Кл. Охридски“ № РД 38-174/28.03.2016 съм определен за член на научното жури на описания по горе конкурс. Документи за участие е подал един единствен кандидат Евгений Герчев Кандиларов. Той е роден на 28 май 1980 г. Завършва специалност история, има следдипломна квалификация по „Японски език и култура“ и докторантура в СУ „Климент Охридски“ с тема на дисертацията „Българо-японски отношения 1959-1989 г.“, специализира през 2015 г. в Централно бюро за преводи и издания в Пекин, Китай. Образованието на кандидата показва компетентност в научната област на конкурса.

Кандидатът за доцент е автор на три монографии, една от които в съавторство, 48 студии и статии на български и английски, участие в съставителството на 6 сборника. За участие в конкурса е представил 12 публикации, от които 1 монография и части от други две монографии. Всички те са по тематичното направление на конкурса – обществознание на страните от Източна Азия и по специално на Япония, Китай, Корея. В тях се изследват както исторически, така и актуални аспекти на функционирането на тези общества, а така също и отношенията на част от държавите там с България.

От 2008 г. досега Евгений Кандиларов има практика на преподавател и асистент в бакалавърски и магистърски специалности, в които се четат лекции по тематиката на обявената доцентура. Бил е научен ръководител на дисертацията на един докторант и магистърските тези на двама студенти. Както публикациите, така и преподавателската дейност са индикатор за това, че имаме изграден млад специалист по тези проблеми.

Тематично представените за рецензиране работи могат да бъдат обединени в четири основни групи. Първата от тях е изследването на различни аспекти на отношенията между България и двете части на Корея – Република Корея и Корейската народно-демократична република в периода на студена война и в наши дни. За тази цел е използван значителен документален материал, една немалка част, от който още не е публикувана. Кандиларов демонстрира един много добър изследователски поглед на

етапите и особеностите на развитието на този регион, чието значение непрекъснато нараства, особено като се има предвид, че Република Корея демонстрира също и един от най-успешните в историята модели на догонваща модернизация.

Втората изследователска посока е общото изследване на развитието на страните от Източна Азия и на отношенията им с България. Това е първо изследване на тази тема. В него на професионален анализ са подложени такива явления като концепцията и политиката на азиатизъм, провеждана от Япония, културната дипломация, съчетаването на традиционните ценности и култура на източноазиатските народи с догонващ тип модернизация като е показано как не слепото следване на моделите на развитие на западните развити държави, а тяхното приложение към традициите и културата на азиатските народи има позитивни следствия. Особено внимание е обърнато на японския модел на модернизация след Втората световна война, опитът от който след това се реализира и в Южна Корея, Тайван, Хонг Конг, Сингапур, Китай, Тайланд, Индонезия, Малайзия. На тази основа е изследвано и развитието на отношенията на България с този регион.

Третата група проблеми, изследвани от Кандиларов са различни аспекти на развитието на Япония и факторите за успеха на това развитие. Специално внимание е отделено на нейната индустриална политика, на технологичното и иновационно развитие, които в най-висока степен допринасят за това, че японският модел на догонваща модернизация се оказва един от най-успешните. За този успех изключително важна роля играе субективният фактор с неговите ценности и реализацията на принципа „Японски дух, западни знания”. Той дава възможност да се съчетае конфуцианството, свързаният с него дух на солидарност с успешното икономическо развитие.

Четвъртата проблемна област на проучвания на кандидата за доцент е китайското общество. В нейния център са особеностите на „четирите модернизации”, начало на които дава Дън Сяопин и отношенията между КНР и България в различни периоди. Анализират се събитията на площада „Тянанмън” и обяснява защо опитът за реформиране на китайския социализъм успява, за разлика от този на съветския.

Специално искам да отбележа нещо важно – това е броят на цитиранията на работите на Евгений Кандиларов – над 100. Това е изключително постижение за млад изследовател в хуманитарните науки у нас и очевидно е индикатор поне за две неща – от една страна, на значимостта на изследваната от него проблематика, на това че той

пръв се занимава с нея, и от друга страна, на неговият изследователски анализ и достижения.

Познавам лично Евгений Кандиларов и ценя неговите интелектуални, морални, социални качества. Слушал съм негови доклади на научни конференции и съм с много добри впечатления от представянето му. Той има вече значителен опит, професионализъм и компетентност в научната област на обявената от СУ доцентура.

В заключение смятам, че д-р Евгений Кандиларов изцяло отговаря на изискванията за длъжността доцент по обявеното от СУ място и предлагам той да получи тази длъжност.

12 май 2016

Член на жури: проф. д.ф.н. Васил Проданов

Handwritten signature of Vasil Prodanov in black ink.